

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu Milanem Tauberem ve věci

žalobce: **P.N.**
bytem xxx
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici xxx

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2018 č. j. MV-19120-2/KM-2018

takto:

- I. Žalobce se osvobozuje od soudních poplatků.
- II. Žalobci se ustanovuje zástupce Mgr. Filip Wágner, advokát, sídlem Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha, ev. č. ČAK 16999.
- III. Soud vyzývá žalobce podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení soudu buď písemně sdělil, zda trvá na žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., anebo písemně upravil náležitosti žaloby, aby návrh výroku rozsudku odpovídal žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl potvrzen postup Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „prvostupňový správní orgán“). Prvostupňový správní orgán přitom sdělením ze dne 5. 1. 2018, č. j. KRPM-152658-3/ČJ-2017-1400PI, žalobce informoval o neposkytnutí jím požadované informace o datu poslední změny souboru s názvem „FANTASI KNIHA 2.DOC“, který je součástí spisu KRPM-150154/TČ-2015.
2. Žalobce současně požádal o plné osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, jelikož je nemajetný a nachází se ve věznici.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.V.

3. Usnesením ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 A 75/2018-44, byla žádost žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce zamítnuta. Rozsudkem ze dne 24. 7. 2019, č. j. 4 As 136/2019-35, Nejvyšší správní soud výroky usnesení týkající se zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 A 75/2018-44, zrušil. Zároveň vyslovil ve smyslu § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), závazný právní názor, podle kterého má zdejší soud v probíhajícím řízení přiznat žalobci úplné osvobození od soudních poplatků.
4. Vzhledem k době uplynulé od vydání právě citovaného rozsudku zdejší soud, aby prověřil, zda dosavadní podklady pro žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce jsou nadále aktuální, dne 10. 2. 2021 zaslal žalobci formulář „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“. Žalobce jej dne 21. 2. 2021 vyplnil a zaslal zpět městskému soudu. Vyplyvá z něj, že žalobce je svobodný, nežije s nikým ve společné domácnosti, vyživovací povinnost nemá, nepracuje a je bez příjmů. Žalobce uvedl, že vlastní majetek, a to osobní nepojízdný automobil RZ xxx, parcelu v hodnotě 1 786 Kč a akcie v hodnotě 361 Kč, které jsou zajištěny exekutorem. Dále uvedl, že má dluhy z neskončeného dědictví a vůči subjektům: České správě sociálního zabezpečení v částce 8 828 Kč, Exekutorskému úřadu v Benešově v částce 126 019 Kč, manželům V. v částce 67 650 Kč a Innogy Energie, s.r.o. v částce 10 342 Kč, s poznámkou, že uvedené čtyři dluhy nemá z čeho splácet. Dále žalobce uvedl, že má měsíční výdaje za plyn v částce 3 860 Kč, elektřinu v částce 1 500 Kč a vodu v částce 770 Kč, s poznámkou, že tyto poplatky byly hrazeny sociálním odborem při Úřadu práce a od jeho vzetí do vazby jsou vymáhány po něm. Žalobce konstatuje, že kvůli trestnímu řízení je v nezáviděníhodné situaci, ve které je zcela nemožné si sehnat práci.
5. Soud má z předloženého prohlášení o jeho majetkových a výdělkových poměrech za prokázané, že se poměry žalobce od vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu nezlepšily a že žalobce doložil splnění základní podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a to svou nemajetnost.
6. Vzhledem k výše uvedenému proto soud žalobce v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. s. plně osvobodil od soudních poplatků, a to výrokiem I. tohoto usnesení.
7. Pokud jde o žalobcovu žádost o ustanovení zástupce z řad advokátu, z § 35 odst. 8 s. ř. s. plyne, že předseda senátu může na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát, pokud jsou zde předpoklady pro osvobození účastníka od soudních poplatků a je to nezbytně třeba k ochraně jeho práv.
8. Jak bylo uvedeno shora, u žalobce jsou dány důvody pro úplné osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. Žalobce je nemajetný a jeho žaloba nepředstavuje pokus o zjevně bezúspěšné uplatňování práva (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2006, č. j. 3 As 26/2006-69) nebo pokus o šikanózní výkon práva (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, č. j. 8 As 22/2010-91). První podmínka dle § 35 odst. 8 s. ř. s. pro ustanovení zástupce je proto splněna. Co se druhé podmínky týče, platí, že jedno z kritérií pro posuzování nezbytnosti dle § 35 odst. 8 s. ř. s. je formální a obsahová úroveň žaloby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2006, č. j. 6 Azs 306/2005-66). Ustanovení advokáta tak dle Nejvyššího správního soudu zpravidla není namístě v situaci, kdy podaná žaloba obsahuje všechny formální náležitosti, pokud se současně nejedná o věc po právní stránce mimořádně složitou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, č. j. 5 Afs 20/2011-62). Zdejší soud sice nepovažuje projednávanou věc za mimořádně složitou, avšak po zevrubném seznámení se s formální i obsahovou úrovní žaloby seznal, že žaloba je zatížena vadami, které je nutné odstranit. Navíc kritérium obsahové a formální úrovně, resp. složitost projednávané věci, není jediné, které je třeba brát v případě rozhodování o žádosti podle § 35 odst. 8 s. ř. s. v úvahu. Je totiž nezbytné rovněž uvážit, že se žalobce nachází ke dni vydání tohoto rozhodnutí ve výkonu trestu. Lze proto důvodně pochybovat o tom, zda je schopen sám účinně před soudem svá práva hájit. Soud je proto toho

názoru, že žalobce splňuje obě podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů podle § 35 odst. 8 s. ř. s.

9. Žalobce navrhl, aby mu byl ustaven advokát Mgr. Filip Wágner. Zdejší soud přitom neshledal žádné rozumné důvody, které by svojí povahou či významem bránily ustanovit žalobci advokáta dle jeho volby (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008-141). Výrokem II. tohoto rozhodnutí byl proto žalobci ustanoven jako zástupce pro toto řízení advokát Mgr. Filip Wágner.
10. Pokud jde o výrok III. tohoto usnesení, svojí žalobou se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl ke stížnosti žalobce podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona potvrzen postup povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona, jenž neposkytl žalobci informace požadovanou v jeho žádosti.
11. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. platí: „*Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“.
12. Jak vyložil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v odst. 50 odůvodnění usnesení ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017-40 vyložil, že „[...] *právní sféra jednotlivce není dotčena potvrzením postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím [v rámci stížnostních důvodů dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) téhož zákona]. Nadřízený orgán toliko konstatuje, že souhlasí s postupem povinného subjektu, přičemž svým závěrem nemůže ovlivnit veřejná subjektivní práva, neboť jím nerozhodl o žádosti či její části, jejíž vyřízení se žádá (nerozhodl o meritu věci). Uváděné stížnostní důvody [§ 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím] směřují přímo proti nečinnosti povinného subjektu, přičemž základem nečinnosti není rozhodnutí ve věci samé, ale právě jeho absence.*“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu proto uzavřel, že „[...] *potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.*“.
13. Městský soud v Praze proto v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 6. 4. 2018, č. j. 4 As 57/2018-78; obdobně též judikatura Ústavního soudu – viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2398/18 ze dne 14. 8. 2019) poučuje žalobce o svém právním názoru, podle kterého potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.
14. Návazně na to soud tímto usnesením žalobce (resp. jeho zástupce) vyzývá podle § 37 odst. 5 s. ř. s., aby soudu ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení buď sdělil, zda trvá na žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nebo písemně upravil návrh výroku rozsudku, aby odpovídal žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (srov. § 80 odst. 3 s. ř. s.). Vzhledem k probíhajícímu období dovolených byla lhůta stanovena delší, než je obvyklé.

Poučení:

Proti I. a II. výroku tohoto rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti III. výroku tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Nebude-li žaloba v určené lhůtě opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud ji usnesením odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 13. července 2021

Milan Tauber v.r.
předseda senátu